

TÔN GIẢ

ĐẠI HIẾU MỤC KIẾN LIÊN

Chuyện kể rằng:

Năm trăm đời về trước tiền thân của ngài Mục Kiến Liên là một vị Hòa Thượng đạo cao đức trọng và có chút ít thần thông, ngài đang trụ trì tại một ngôi chùa ở vùng quê.

Một hôm ngài bận đi hoằng hóa phương xa cho nên ngài gọi chú tiểu tới dặn dò:

- “Hôm nay có một vị Đại thí chủ tới cùng chùa, con phải ân cần tiếp đón kéo người ta thối thất tâm mà tội nghiệp, vì đây là lần đầu tiên họ đến chùa”.

Dặn dò xong Hòa Thượng khăn áo lên đường.

Chú tiểu vừa lau dọn Chánh Điện vừa suy diễn: “Đại là lớn, thí chủ là người đem đồ tới cúng, như vậy là người này đem cả xe đồ tới cúng”.

Lau dọn Chánh Điện xong chú tiểu ngồi chờ, chờ mãi tới trưa cũng không thấy vị Đại thí chủ nào cả mà chỉ có vợ chồng bà lão ăn mày đem đến một lon gạo xin cúng.

Chú tiểu ngăn lại và nói

- “Trước khi đi thầy tôi có dặn kỹ lắm hôm nay có một vị Đại Thí chủ tới cúng chùa mà bà ấy dễ thối thất tâm lắm, vậy ông bà cảm phiền chờ bà cúng trước đi rồi ông bà cúng sau, kéo bà thối thất tâm mà tội nghiệp”.

Chờ mãi cho tới quá xế trưa mà không thấy vị Đại thí chủ nào cả, bà già, vừa đói vừa mệt vừa giận nữa, nên bà đổ trút lon gạo xuống đất chà đạp lên và thề rằng:

“Từ nay về sau, đời đời kiếp kiếp, tôi đâu thai lên bất cứ nơi nào hễ gặp Phật thì phá Phật, gặp chùa thì phá chùa, gặp Tăng thì phá Tăng để trả mối hận mà ngày nay chùa trọng nhà giàu khinh nhà nghèo, không cho tôi cúng lon gạo và không cho tôi vô lễ Phật”.

Nói xong bà ngoe ngoáy bỏ về. Riêng ông chồng thì trầm tĩnh hơn, khuyên can vợ không được ông cũng bỏ về theo!

Chiều đến Hòa Thượng vừa về tới cổng chùa thấy gạo đổ tung tóe trên mặt đất thì ngài hiểu chuyện

gì đã xảy ra rồi! Ngài đi thẳng lên Chánh Điện đánh ba tiếng chuông và nguyện rằng:

- “Từ nay về sau, đời đời kiếp kiếp, bất cứ vị Đại thí chủ đó đâu thai ở đâu, con đều (thị hiện) đến làm con bà, để trả món nợ vì lời nói không rõ ràng của con mà bà mang lấy ác nghiệp, đến khi con độ mẹ được giác ngộ thì con mới xả cái nguyện làm con này”.

Ý của Hòa Thượng nói Đại thí chủ ở đây là ngài nhắm vào tâm thành của bà, bà đã đập vỡ hột lúa lấy ra từng hạt gạo để cúng Phật và chúng Tăng. Nhưng mà chú tiểu vì không hiểu cho nên diễn dịch sai lạc ý nghĩa đi cho nên có sự hiểu lầm đó.

Riêng phần bà lão ăn mày vì nhờ tâm thành cúng chùa một lon gạo đó mà 500 đời sau bà sinh ra bất cứ nơi nào cũng làm vị trưởng giả, giàu có, phú hộ nhưng tâm bà luôn luôn thù ghét Phật và Chúng Tăng.

Truyện thuyết có kể rằng bà làm bánh bao nhưng thịt chó để đãi cho Chúng Tăng và đời cuối cùng của bà là bà Thanh Đề (mẹ của Mục Kiến Liên). Thiệt nghiệp đã hết, ác nghiệp trở sanh cho nên bà bị đọa vào loài ngạ quỷ.

Và đời cuối cùng của vị Hòa Thượng đó là ngài Đại Hiếu Mục Kiến Liên là một Đại đệ tử của Phật, chúng được lục thông, ngài dùng huệ nhãn để quan sát thì thấy mẹ bị đọa vào ngạ quỷ, ngài dùng thần thông cứu mẹ. Nhưng thân lực một mình ngài thì không thể cứu nổi mẹ, Mục Kiến Liên trở về bạch cùng Đức Phật thì Phật dạy Pháp Vu Lan Bồn.

Nhờ thần lực của Phật và 10 phương chư Tăng thanh tịnh sau ba tháng an cư kiết hạ và nhờ tâm bà Thanh Đề chuyên hóa mà bà được thoát khỏi loài ngạ quỷ sanh lên cõi Trời Hoa Quang.

Mục Liên bạch Phật là: “Nhưng chúng sanh đời sau có thể áp dụng Pháp Vu Lan Bồn này để siêu độ vong linh cho cửu huyền thất tổ được không?”

Phật hứa khả, cho nên từ đó tới nay Phật tử chúng ta noi gương ngài, hàng năm vào ngày rằm tháng Bảy là ngày Tụ Tứ của Chư Tăng, các chùa Việt Nam chúng ta đều có tổ chức Lễ Vu Lan Bồn để Phật tử thực hành hạnh báo hiếu.

Thề theo lời Phật dạy:

*“Hạnh hiếu là hạnh Phật
Tâm hiếu là Tâm Phật”*

Học Viên Diệu Tuyệt